

Arrest

nr. 341 293 van 17 februari 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 18 juni 2025 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van diens beslissing van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 augustus 2025 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 maart 2022 dient verzoekster een eerste aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van haar schoondochter met de Nederlandse nationaliteit. Inzake deze aanvraag beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 17 augustus 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

1.2. Op 10 oktober 2022 dient verzoekster een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van haar schoondochter met de Nederlandse nationaliteit. Inzake deze aanvraag beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 10 april 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

1.3. Op 11 april 2023 dient verzoekster een derde aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van haar schoondochter met de Nederlandse nationaliteit. Ook inzake deze aanvraag beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 9 oktober 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

1.4. Bij aangetekend schrijven van 6 november 2023 dient verzoekster een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.5. Op 8 februari 2024 dient verzoekster een vierde aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van haar schoondochter met de Nederlandse nationaliteit.

1.6. Op 1 juli 2024 wordt verzoeksters aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk verklaard.

1.7. Op 31 juli 2024 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie ook inzake verzoeksters vierde gezinsherenigingsaanvraag tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

1.8. Op 15 mei 2025 dient verzoekster een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.9. Op 2 juni 2025 beslist de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie dat de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond is. Eveneens beslist hij tot afgifte aan verzoekster van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om verblijfsmachtiging ongegrond wordt verklaard, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 06.11.2023 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

*[F., A.] [R.R.: ...]
Geboren te [...] op [...]
Nationaliteit: Marokko
Adres: [...]*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 01.07.2024, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor [F. A.], die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 18.06.2025 in gesloten omslag).

Derhalve

- 1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.”

Het advies van een arts-adviseur van 18 juni 2025 waarnaar in deze bestreden beslissing wordt verwezen en dat verzoekster samen met deze beslissing ter kennis wordt gebracht, en dat bijgevolg kan worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de beslissing, luidt als volgt:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 06.11.2023.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Medische Attesten :

1. *Standaard Medisch Getuigschrift – 12/10/2023 – Dr. [G. U.]*
2. *Medisch verslag – 12/10/2023 – Dr. [G. U.]*
3. *Medicatieschema – 12/10/2023*
4. *Attest Endocrinologie – 24/08/2022 – Dr. [A. V.]*
5. *Consultatieverslag Endocrinologie – 27/05/2022 – Dr. [A. V.]*
6. *Verslag Diabetes educatoren – 11/05/2022 – [S. G.]*
7. *Consultatieverslag Endocrinologie – 04/05/2022 – Dr. [A. V.]*
8. *Nota Arts – 06/07/2023 – Dr. [L. B.]*
9. *Medisch Certificaat – 05/07/2023 – Dr. [B. A.]*

Daarnaast zijn er nog enkele slecht afgedrukte pagina's toegevoegd die niet goed leesbaar zijn.

Actuele Aandoeningen :

1. *Diabetes Mellitus type 2*
2. *Vermoeden alzheimer – hier is geen verdere uitwerking van beschikbaar*
3. *Depressie – geen verdere uitwerking*
4. *Verminderde zelfredzaamheid – geen verdere uitwerking*

Actuele Behandeling :

1. *Opvolging Endocrinologie*
2. *Diëtist*
3. *Anafranil (Clomipramine) – TCA, antidepressivum*
4. *Atozet (atorvastatine + ezetimibe) – Vermindert cholesterol*
5. *Bromazepam – Benzodiazepine*
6. *Metformine – behandeling diabetes*
7. *Novomix (insuline aspartat + insuline aspartat protamine) – behandeling diabetes*
8. *Zyprexa (Olanzapine) – atypisch antipsychoticum*

Betrokkene zou mantelzorg nodig hebben.

Indien nodig: Mogelijkheid tot reizen

Betrokkene kan reizen

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. *Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is1:*
 - *Aanvraag MedCOI van 29.04.2025 met het unieke referentienummer 19251*
 - *Aanvraag MedCOI van 28.02.2025 met het unieke referentienummer 19029*
 - *Aanvraag MedCOI van 28.04.2025 met het unieke referentienummer 19247*
 - *Aanvraag MedCOI van 25.02.2025 met het unieke referentienummer 19046*
 - *Aanvraag MedCOI van 12.08.2024 met het unieke referentienummer 18421*
 - *Aanvraag MedCOI van 22.01.2024 met het unieke referentienummer 17700*

1. *Opvolging Endocrinologie*

[...]

2. *Opvolging Psychiatrie/psychologie*

[...]

3. *Diëtist*

[...]

4. *Mantelzorgen*

[...]

5. *Clomipramine*

[...]

6. *Atrovastatine + Ezetimibe*

Deze combinatie is niet beschikbaar. Ezetimibe helpt het effect van Atorvastatine te versterken, maar Atorvastatine afzonderlijk is eigenlijk een acceptabele behandeling, zeker in combinatie met een correct dieet (dat beschikbaar is).

[...]

7. *Bromazepam*

[...]

8. *Metformine*

[...]

9. *insuline aspartat + insuline aspartat protamine*

[...]

10. *Olanzapine*

[...]

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de nodige behandeling beschikbaar is.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Betrokkene toont niet aan dat zij geen toegang heeft tot de benodigde zorg in het land van herkomst.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat een verblijfstitel niet enkel afgegeven kan worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandeling in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privésysteem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds, ... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Het EHRM heeft bovendien geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt,

een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/ Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Er bestaan twee gezondheidssystemen in Marokko:

- *The Medical Assistance System (Régime d'Assistance Médicale of RAMED) voorziet in de medische basisbehoeften.*
- *The Compulsory Medical Insurance (Assurance Maladie Obligatoire of AMO) dekt werknemers en gepensioneerden uit de private en publieke sector.*

Economisch zwakkere mensen kunnen een beroep doen op het RAMED-systeem.

Personen die onder het AMO-systeem vallen, krijgen behandelingen en medicijnen terugbetaald door de verzekering. Het percentage van terugbetaling varieert tussen de 70 en 100 %.

Diabetes type 1 en 2 is opgenomen in de ALD-lijst (affections de longue durée), waardoor de terugbetaling hoger ligt.

Er zijn twee categorieën mensen die kunnen genieten van de voordelen van RAMED :

- *personen die als 'kwetsbaar' beschouwd worden: zij betalen een bijdrage van MAD 120 (+/- 10 euro) per persoon.*
- *personen die als 'arm' beschouwd worden: zij kunnen gratis beroep doen op het systeem.*

Volwassenen zonder familie, alsook personen zonder verblijfplaats kunnen gratis genieten van het RAMED-systeem.

Begunstigden van RAMED krijgen gratis eerste-, tweede- en derdelijnszorg in publieke ziekenhuizen, op voorwaarde dat ze eerst langsgaan in hun gezondheidscentrum.

Om aanspraak te kunnen maken op het RAMED-systeem moet men bewijzen dat men geen begunstigde is van AMO en dat men onvoldoende inkomsten heeft om de medische uitgaven te dekken.

Er zijn 23 centra voor de behandeling van diabetes in Marokko. Patiënten kunnen er terecht bij een huisarts of endocrinoloog tot hun glycemie is gereguleerd. De zorgen zijn gratis voor RAMED-begunstigden en voor patiënten die in een diabetes referentiecentrum verblijven.

Betrokkene verblijft in België bij haar zoon en schoondochter, die haar (financieel) ondersteunen. Ook wanneer verzoekster in Marokko verbleef, ontving zij regelmatig overschrijvingen van haar familieleden in België.

Dat mevrouw aan een chronische aandoening lijdt, wordt niet in twijfel getrokken, noch dat zij regelmatig toezicht nodig heeft. Echter, deze situatie deed zich al voor in het thuisland. Uit haar procedure gezinshereniging blijkt dat zij er in het verleden verzorgd werd door mevrouw [E. O. R.]. Deze laatstgenoemde werd betaald door de zoon en schoondochter van verzoekster, wat gestaafd werd met de overschrijvingen gericht aan mevrouw [A. O. R.]. Betrokkene toont niet aan dat deze (financiële) steun niet kan worden verdergezetz bij een terugkeer naar Marokko.

Overigens lijkt het onwaarschijnlijk dat betrokkene in Marokko – het land waar zij zo'n 63 jaar verbleven heeft – geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Niets verhindert verzoekster derhalve om terug te keren. Het staat haar vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Betrokkene is een vrouw van 66 jaar uit Marokko met onder andere diabetes Mellitus type 2. Ze wordt hiervoor in België behandeld. Ons onderzoek toont aan dat deze behandeling in Marokko kan worden verdergezetz. Derhalve kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een ziekte die een imminent gevaar oplevert voor haar leven of haar fysieke integriteit waardoor de betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan ook niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is.”

Het bevel om het grondgebied te verlaten luidt verder als volgt:

“De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: [F., A.]

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

Motivatie art. 74/13

1. Gezins- en familieleven: Betrokkene verblijft in België bij het gezin van haar zoon. Verzoekster heeft altijd de mogelijkheid om vanuit het land van herkomst of verblijf een visum aan te vragen om een familiaal bezoek te brengen.

Opgemerkt dient te worden dat het feit dat men sociale banden heeft aangeknoopt met Belgische onderdanen geen mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM kan vormen, dat uitsluitend betrekking heeft op het waarborgen van de eenheid van het gezin en het gezinsleven.

2. Hoger belang van het kind: Betrokkene toont niet aan dat zij schoolgaande kinderen heeft in België. Een verwijdering schaadt overigens het hoger belang van de minderjarige kinderen niet. Het is immers in het belang van de kinderen dat de familiale cel niet verbroken wordt en dat zij samen met hun vader en/of moeder, met wie zij een gezin vormen, gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Gezondheidstoestand: Uit de voorgelegde medische attesten blijkt geen medische contra-indicatie voor een terugkeer naar het land van oorsprong (zie medisch advies d.d. 18.06.2025).”

2. Onderzoek van het beroep wat betreft de eerste bestreden beslissing

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de formele en de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Zij licht haar middel toe als volgt:

“De aangehaalde wetsbepalingen leggen de verplichting tot formele en materiële motivering die op de tegenpartij rust, vast, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan onzorgvuldigheid, onredelijkheid; De staatssecretaris heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenbevinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Bij de vaststelling en de waardering van de feiten, waarop hij het besluit steunt, moet de nodige zorgvuldigheid betracht worden.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen om de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken.

I. Ivm het noodzakelijk regelmatig toezicht — de mantelzorg

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 18/06/2025, waartegen onderhavig beroep is gemotiveerd als volgt: [...]

De arts—adviseur van DVZ besloot in zijn verslag dd. 18/06/2025 als volgt: [...]

Deze conclusie van de arts—adviseur neemt enkel de behandeling van de diabetes type II in overweging en bevat eigenlijk geen enkel besluit over het "regelmatig toezicht" dat verzoekster nodig heeft; zoals de arts—adviseur nochtans uitdrukkelijk weerhoudt op de blz. 5 van het verslag waar hij stelt: "Dat mevrouw aan een chronische aandoening lijdt, wordt niet in twijfel getrokken, noch dat zij regelmatig toezicht nodig heeft. Echter, deze situatie deed zich al voor in het thuisland. Uit haar procedure gezinshereniging blijkt dat zij er in het verleden verzorgd werd door mevrouw [E. O. R.]. Deze laatstgenoemde werd betaald door de zoon en de schoondochter van verzoekster, wat gestaafd werd net de overschrijvingen gericht aan mevrouw [A. O. R.]. Betrokkene toont niet aan dat deze (financiële steun) niet kan worden verdergezet bij een terugkeer naar Marokko"

Bij deze beoordeling heeft de arts-adviseur zich gesteund op zeer gedateerde informatie over een bepaalde situatie, zonder zich ervan te vergewissen of deze situatie nog steeds onveranderd bleef.

Nochtans stelt de zorgvuldigheidsnorm dat de beslissing van DVZ en aldus ook het verslag van de arts-adviseur waarop deze beslissing van de gemachtigde dd 18/06/2025 volledig gesteund is, zorgvuldig moet voorbereid worden en moet gestoeld zijn op correcte feitenvinding en verder dat geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen om de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken.

Zeker, nu de arts-adviseur zich totaal onverwacht steunt op zeer gedateerde informatie en verzoekster hierdoor verschalkt in haar normale verwachtingen, was het niet meer dan normaal geweest dat bijkomende inlichtingen zouden gevraagd geweest zijn aan verzoekster over specifiek het aspect: van de hulp van derden/ het regelmatig toezicht dat verzoekster nodig heeft.

De beslissing waartegen huidig beroep is onzorgvuldig genomen.

Dit middel is gegrond.

Verzoekster had alsdan correcte informatie kunnen meedelen.

Nu blijft het minstens onzeker of de arts—adviseur en de gemachtigde hetzelfde besluit zouden genomen hebben op basis van de geactualiseerde informatie over de hulp van derden.

II. Mogelijkheid tot reizen

Nu op basis van medisch verslag dd 18/06/2025 vaststaat dat verzoekster regelmatig toezicht nodig heeft; kan moeilijk aanvaard worden dat "niets" haar belet te reizen; zoals de arts-adviseur stelt in de conclusie van zijn verslag dd. 18/06/2025 "uit het voorgelegde medische dossier kan niet horden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een ziekte die een imminent gevaar oplevert voor haar leven of haar fysieke integriteit waardoor betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen"

Uit de beslissing waartegen huidig beroep kan niet opgemaakt worden of de arts-adviseur bij zijn beoordeling dat "niet kan worden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een ziekte die een imminent gevaar oplevert voor haar leven of haar fysieke integriteit waardoor betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen" rekening hield met zijn in dit zelfde verslag meegedeelde vaststelling dat "dat niet in twijfel wordt getrokken dat mevrouw aan een chronische aandoening lijdt noch dat zij regelmatig toezicht nodig heeft"

Het impact van het nodige regelmatige toezicht op de mogelijkheid tot reizen, werd niet nader onderzocht, noch meegedeeld.

Verzoekster kan alleen maar meedelen dat zij onvoldoende zelfredzaam is om te reizen.

De beslissing waartegen huidig beroep werd dan ook onzorgvuldig genomen.

Het middel is gegrond.

Ivm. de beschikbaarheid van de medicatie

Verzoekster heeft nood aan diverse medicaties, die in combinatie met elkaar worden ingenomen.

Voor de behandeling van cholesterol neemt verzoekster de combinatie van Atorvastatine en Ezetimibe.

De arts-adviseur meldt dat deze combinatie niet beschikbaar is in Marokko.

Ezetimibe helpt het effect van Atorvastatine te versterken. De arts-adviseur is de mening toegedaan dat Atorvastatine afzonderlijk een acceptabele behandeling is, zeker in combinatie met een correct dieet.

Er werd verder niet nagegaan of verzoekster zonder de gecombineerde inname met Ezetimibe, voldoende heeft aan de inname van Atrovastatine om de cholesterol onder controle te houden.

De arts-adviseur stelt dat verzoekster, bij gebrek aan Eezetimibe, een correct dieet zal moeten volgen (dat beschikbaar is) doch zonder na te gaan of verzoekster zonder hulp van derden in de mogelijkheid is om een dieet correct te volgen mn of zij in staat is om de juiste producten aan de kopen en te bereiden op een correcte manier.

Het medisch verslag is onnauwkeurig op dit punt .

Het verslag/ het besluit van de arts-adviseur is onzorgvuldig op dit punt en zelfs onredelijk te noemen.

Verzoekster beroept zich tevens op art 8 EVRM.

Gelet op haar ziekte en mindere zelfredzaamheid is zij in hoge mate afhankelijk van haar familieleden, die legaal in België wonen. De mantelzorg wordt in België door al de leden van de familie waargenomen.

Zij vormt met haar familieleden, het gezin van haar zoon bij ze inwoont, een kerngezin en kan zich derhalve beroepen op art. 8 EVRM. Een bijzondere band van afhankelijkheid is aangetoond.

De scheiding met de directe familieleden betekent in casu een manifeste inbreuk op art. 8 EVRM.

Het is in casu de voltallige familie van verzoekster die op bestendige wijze de nodige zorgen kan bieden.

We kunnen ons afvragen in welke mate - niet van nabij betrokken personen - bereid kunnen gevonden worden om de dagelijkse begeleiding en toezicht van verzoekster op te nemen.

De arts-adviseur neemt derhalve aan dat verzoekster lijdt aan een ernstige aandoening, die potentieel levensbedreigend is bij gebreke aan afdoende behandeling en opvolging.

Doch stelt de arts-adviseur ten onrechte dat verzoekster in Marokko toegang heeft tot de noodzakelijke medische behandelingen.

Op basis van de ontbrekende/onvolledige motivatie kan echter onmogelijk uitgemaakt worden of verzoeker in Marokko toegang heeft tot een stabiele leefomgeving.

Het is immers niet omdat er tegemoetkomingen voor de medische uitgaven worden voorzien door de Marokkaanse Overheid, dat bewezen is dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden om er beroep op te doen en of zij in staat is om de nodige administratie hiervoor nodig te vervullen. Er wordt ook geen rekening gehouden met de doorlooptijd nodig om de nodige steun in Marokko te ontvangen.

Ook hier is de bestreden beslissing onzorgvuldig.

Daarnaast werd niet naar behoren onderzocht of verzoekster recht heeft op een sociale uitkering/ voldoende bestaansmiddelen zal hebben ; om als alleenstaande te kunnen voorzien in haar dagdagelijks onderhoud. Er zijn immers niet alleen medische kosten te voorzien.

Verzoekster is hiervoor volledig afhankelijk van het gezin van haar zoon bij wie ze inwoont.

Zij beroept zich terecht op art 8 EVRM.

De adviezen van de arts - adviseurs van DVZ worden duidelijk doelgericht opgesteld om de aanvragen art. 9ter af te wijzen als onontvankelijk. Schending van het redelijkheidsbeginsel .

De nietigheid van de beslissing dringt zich op, zodat de zaak terug kan onderzocht worden, rekening houdend met volledige informatie.”

2.2.1. Artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat ze pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wetsbepalingen, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan deze werd genomen, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. De formele motiveringsplicht vereist niet dat de overheid specificceert wat de gronden van haar motieven zijn (RvS 25 januari 2019, nr. 13.148 (c)).

De eerste bestreden beslissing geeft duidelijk de determinerende motieven weer op basis waarvan deze is genomen. In deze beslissing wordt zo verwezen naar de juridische grondslag, namelijk artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ook de feitelijke overwegingen worden weergegeven. Zo wordt gemotiveerd dat de aangehaalde medische problemen van verzoekster niet kunnen worden aanvaard als grond om een verblijfsvergunning te verkrijgen, omdat uit het voorgelegde medische dossier niet blijkt dat zij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit, of aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft. In de beslissing wordt hiervoor verwezen naar het hoger geciteerde medisch advies van een arts-adviseur van 2 juni 2025.

Een motivering door verwijzing naar een uitgebracht advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel te voldoen aan bepaalde voorwaarden. Vooreerst moet de inhoud van het stuk waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende zijn gemotiveerd en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgetreden door verweerder (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734).

Verzoekster betwist niet dat zij in het bezit is gesteld van het medisch advies en dit haar samen met de eerste bestreden beslissing, onder gesloten omslag, ter kennis is gebracht. Er kan ook worden aangenomen dat het advies van de arts-adviseur in deze beslissing wordt bijgetreden.

In het medisch advies gaat de arts-adviseur verder concreet in op de door verzoekster voorgelegde medische stukken en haar gezondheidstoestand zoals deze hieruit blijkt. Hij stelt vast dat verzoekster lijdt aan diabetes type 2 en depressie en dat melding wordt gemaakt van een vermoeden van Alzheimer en verminderde zelfredzaamheid, waarvoor echter geen verdere uitwerking beschikbaar is. Hij houdt er rekening mee dat verzoekster mantelzorg behoeft en stelt vast dat zij kan reizen.

De arts-adviseur stelt vervolgens vast dat de noodzakelijke opvolging door een endocrinoloog, een psychiater/psycholoog en een diëtist, de nodige mantelzorg alsook de nodige medicatie beschikbaar zijn in verzoeksters herkomstland Marokko. Specifiek wat de medicatie betreft, wijst hij er op dat de combinatie van Atorvastatine en Ezetimibe weliswaar niet beschikbaar is, maar wel Atorvastatine afzonderlijk en dit een acceptabele behandeling is, zeker in combinatie met een correct dieet. Daarnaast gaat de arts-adviseur uitgebreid in op de toegankelijkheid van de nodige medische zorgen voor verzoekster in haar land van herkomst. De arts-adviseur gaat in op de wijze waarop de gezondheids-zorg in Marokko is georganiseerd, met enerzijds het "*Régime d'Assistance Médicale*" (RAMED), dat voorziet in de medische basisbehoeften en openstaat voor kwetsbare of arme personen of personen zonder familie en voorziet in gratis eerste-, tweede- en derdelijnszorg in de publieke ziekenhuizen op voorwaarde dat er eerst wordt langsggegaan in hun gezondheidscentrum, en anderzijds de "*Assurance Maladie Obligatoire*" (AMO), die werknemers en gepensioneerden uit de private en publieke sector dekt. De arts-adviseur wijst er ook op dat er 23 centra zijn voor de behandeling van diabetes en deze zorgen gratis zijn voor RAMED-begunstigden en voor patiënten die in een diabetes-referentiecentrum verblijven. Hij erkent dat verzoekster lijdt aan een chronische aandoening en dat zij regelmatig toezicht nodig heeft, maar stelt vast dat deze situatie zich al voordoet in het thuisland en zij er – zoals blijkt uit haar procedures voor gezinshereniging – in het verleden werd verzorgd door een vrouw die werd betaald door de zoon en schoondochter in België en niet wordt aangetoond dat deze (financiële) steun niet kan worden verdergezet bij een terugkeer naar Marokko. Hij acht het nog onwaarschijnlijk dat verzoekster in Marokko – het land waar zij zo'n 63 jaar heeft verbleven – geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij doen verstrekken van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp. De arts-adviseur wijst ten slotte op de ondersteuning voor de terugreis naar en re-integratie in het land van herkomst die kan worden verkregen van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM). Op basis van het geheel van de gedane vaststellingen besluit de arts-adviseur tot de toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen. Zowel op het vlak van de beschikbaarheid als de toegankelijkheid van de medische zorgen duidt de arts-adviseur ook telkens de bronnen waaruit hij de door hem gebruikte informatie heeft overgenomen.

Verzoekster toont niet aan dat en om welke redenen de eerste bestreden beslissing, samen gelezen met het medisch advies, niet zou voldoen aan de hierboven geschetste vereisten van de formele motiveringsplicht. De motieven van deze beslissing kunnen er op eenvoudige wijze in worden gelezen, zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.2.2. In de mate dat verzoekster aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de motieven van de eerste bestreden beslissing en zij hiertegen inhoudelijke argumenten ontwikkelt, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. Hierbij is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid, maar enkel om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad evenmin toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.2.3. Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden onderzocht in het licht van de toepassing in de eerste bestreden beslissing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dit wetsartikel voorziet in zijn § 1 als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig §2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet houdt duidelijk verschillende mogelijkheden in die onafhankelijk van elkaar moeten worden getoetst. Concreet houdt deze bepaling in dat er enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levensbedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs. 229.072 en 229.073).

Indien de ingeroepen ziekte een voldoende ernst heeft om onder het tweede toepassingsgeval van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te vallen, moet worden onderzocht of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of van verblijf en dit onderzoek dient geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, te gebeuren (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 51-2478/01, 35 en nr. 51-2478/08, 9). Dit betekent dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een noodzakelijke medische opvolging en behandeling moeten worden beoordeeld in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst of verblijf en de individuele omstandigheden van het betrokken individu.

2.2.4. Zoals reeds werd aangegeven, stelde de arts-adviseur in zijn advies vast dat verzoekster lijdt aan diabetes type 2 en depressie en dat melding wordt gemaakt van een vermoeden van Alzheimer en verminderde zelfredzaamheid, waarvoor echter geen verdere uitwerking beschikbaar is. Hij houdt er rekening mee dat verzoekster mantelzorg behoeft en stelt vast dat zij kan reizen. Verder stelt hij vast dat alle nodige (medische) zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn voor verzoekster in haar herkomstland Marokko. Verzoekster gaat op meerdere punten niet akkoord met de door de arts-adviseur gedane beoordeling.

2.2.5. In eerste instantie benadrukt verzoekster de nood aan regelmatig toezicht en mantelzorg. Zij citeert de conclusie uit het medisch advies van de arts-adviseur en stelt dat hierin enkel de behandeling van haar diabetes in overweging wordt genomen, zonder dat dit enig besluit inzake het nodige “*regelmatig toezicht*” bevat. De arts-adviseur heeft in zijn advies echter wel degelijk concreet rekening gehouden met de vermelde nood aan mantelzorg, ook al stelde hij vast dat in de voorgelegde medische stukken geen sprake is van een verdere uitwerking wat betreft de vermeldingen van een vermoeden van Alzheimer, van depressie en van een verminderde zelfredzaamheid. Hij is zo ook nagegaan of er in het herkomstland van verzoekster de mogelijkheid is van 24/7-zorg in een verzorgingstehuis, wat volgens hem het geval is. Hij erkende dat verzoekster lijdt aan een chronische aandoening en dat zij regelmatig toezicht nodig heeft, maar stelde vast dat deze situatie zich al voordeed in het thuisland en zij er – zoals blijkt uit haar procedures voor gezinshereniging – in het verleden werd verzorgd door een vrouw die werd betaald door de zoon en schoondochter in België en niet wordt aangetoond dat deze (financiële) steun niet kan worden verdergezet bij een terugkeer naar Marokko.

Verzoekster geeft verder aan dat de arts-adviseur zich er bij haar van had moeten vergewissen of deze situatie waarbij zij in het verleden in Marokko werd verzorgd door een vrouw die hiervoor werd betaald door haar schoondochter en zoon in België, nog steeds onveranderd is. Aldus is er volgens haar geen sprake van een zorgvuldige en correcte feitenvinding bij het nemen van de eerste bestreden beslissing. Zij stelt ook dat de arts-adviseur zich “*totaal onverwacht*” steunde op deze informatie uit haar procedures tot gezinshereniging en zij aldus werd “*verschalkt in haar normale verwachtingen*”.

Ook dit betoog kan niet worden gevolgd. Zoals verzoekster aangeeft, wees verweerder er in zijn beslissingen genomen in het kader van haar gezinsherenigingsaanvragen reeds op dat zij weliswaar regelmatig toezicht nodig heeft, maar deze situatie zich al voordeed in het thuisland, waar zij werd verzorgd door een vrouw die hiervoor werd betaald door haar zoon in België. Aldus kan verzoekster niet met goed gevolg aanvoeren dat verweerder zich in de eerste bestreden beslissing “*totaal onverwacht*” steunt op deze zelfde gegevens of dat zij aldus werd “*verschalkt in haar normale verwachtingen*”. Gelet op artikel 9ter, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet komt het bovendien de vreemdeling toe om, samen met de aanvraag, alle nuttige en recente inlichtingen over te maken aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Uit de door verzoekster aangebrachte medische attesten komt ook naar voor dat zij in Marokko, voor haar komst naar België, een sociaal en/of familiaal netwerk had dat toezicht op haar hield. Zo is er in een medisch verslag van 11 mei 2022 sprake van dat verzoekster tot voor kort in Marokko dagelijks insuline kreeg toegediend door familie of bureu. Nog geeft een medisch verslag van 4 mei 2022 aan dat eerder een dochter van verzoekster toezicht hield op de toediening van medicatie. In de gegeven omstandigheden kwam het aan verzoekster zelf toe om, indien er intussen sprake zou zijn van een gewijzigde situatie waardoor zij thans niet langer kon worden verzorgd door de vrouw die eerder toezicht op haar hield of door haar vroegere sociale of familiale netwerk, om in dit verband bij haar aanvraag de nodige gegevens en stukken voor te leggen. Hieromtrent lag echter helemaal niets voor bij de thans voorliggende aanvraag, noch geeft het voorgelegde standaard medisch getuigschrift – of enig ander voorgelegd medisch stuk – specifiek aan dat de mantelzorg enkel door de zoon in België zou kunnen worden verstrekt. Enig onzorgvuldig handelen van de arts-adviseur of verweerder wordt aldus opnieuw niet aannemelijk gemaakt.

2.2.6. In tweede instantie betwist verzoekster de vaststelling in het medisch advies dat zij kan reizen. Zij stelt dat de bevestiging in ditzelfde advies dat zij regelmatig toezicht nodig heeft haaks staat op de vermelding dat zij kan reizen. Volgens haar heeft de arts-adviseur de impact van het nodige regelmatige toezicht op de mogelijkheid om te reizen niet nader onderzocht en hierover alleszins niet gemotiveerd. Zij stelt dat zij onvoldoende zelfredzaam is om te reizen.

Met dit betoog dat hooguit steunt op haar eigen subjectieve mening toont verzoekster echter helemaal niet aan dat de arts-adviseur op incorrecte of onzorgvuldige wijze heeft geoordeeld dat zij medisch gezien kan reizen en er geen sprake is van een imminent gevaar voor haar leven of fysieke integriteit dat reizen onmogelijk maakt. Er blijkt niet dat het gegeven dat zij toezicht nodig heeft uitsluit dat zij kan reizen. Het gegeven dat zij tijdens het reizen best wordt begeleid, doet nog geen afbreuk aan de vastgestelde mogelijkheid om te reizen. Verzoekster brengt alvast geen medische vaststellingen naar voor die hierover anders doen oordelen.

2.2.7. In derde instantie betwist verzoekster de vaststelling dat alle noodzakelijke medicatie voor haar beschikbaar is in haar land van herkomst. Zij benadrukt dat zij voor de behandeling van cholesterol de combinatie van Atorvastatine en Ezetimibe neemt, waarbij Ezetimibe helpt om het effect van Atorvastatine te versterken, alsook dat de arts-adviseur erkent dat niet blijkt dat deze combinatie beschikbaar is in Marokko. Er werd volgens haar niet verder nagegaan of zij voldoende heeft aan Atorvastatine alleen om haar cholesterol onder controle te houden en of zij zonder hulp van derden in de mogelijkheid zal zijn om correct een dieet te volgen. Aldus is het medisch advies volgens haar onzorgvuldig en onredelijk.

De Raad wijst er op dat het behoort tot de ruime appreciatiebevoegdheid van de arts-adviseur zoals voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om te beslissen of een medicijn kan worden ver-vangen door een ander medicijn. Bij het onderzoek naar de mogelijkheid van een “*adequate*” behandeling, mag de arts-adviseur nagaan of equivalenten van de nodige medicatie beschikbaar zijn in het land van herkomst. Het is niet vereist dat het medicijn zelf als merk of een identiek medicijn met een andere merknaam beschikbaar is. Nog volstaat het dat een werkzame behandeling mogelijk is in het land van herkomst, zonder dat is vereist dat deze behandeling op hetzelfde niveau staat als de behandeling in België (RvS 5 juni 2020, nr. 247.716). In casu heeft de arts-adviseur geoordeeld dat Atrovastatine afzonderlijk een acceptabele behandeling is, zeker in combinatie met een correct dieet. Hij stelde bovendien vast dat een behandeling door een diëtist mogelijk is in Marokko, alsook dat niet blijkt dat de vrouw die in het verleden voor verzoekster heeft gezorgd – of iemand anders van haar familiale of sociale netwerk in Marokko – niet de zorg voor haar kan opnemen en zodoende mee toezicht kan houden op een te volgen dieet. Verzoekster maakt andermaal geen onzorgvuldig of kennelijk onredelijk handelen aannemelijk.

2.2.8. In vierde instantie betwist verzoekster de toegankelijkheid van de nodige medische zorgen voor haar in haar land van herkomst. Zij voert aan dat onmogelijk kan worden uitgemaakt of zij in Marokko toegang heeft tot een stabiele leefomgeving. Zij acht het niet bewezen dat zij zal voldoen aan de voorwaarden om een beroep te kunnen doen op de door de Marokkaanse overheid voorziene tegemoetkomingen voor medische uitgaven of dat zij in staat zal zijn de hiervoor nodige administratie te vervullen. Nog stelt zij dat geen rekening wordt gehouden met de doorlooptijd om de nodige steun in Marokko te ontvangen. Evenmin werd volgens haar naar behoren onderzocht of zij recht zal hebben op een sociale uitkering en of zij zal kunnen beschikken over voldoende bestaansmiddelen om in haar dagelijkse onderhoud en alle medische kosten te voorzien. Zij stelt hiervoor volledig afhankelijk te zijn van haar zoon en diens gezin in België.

De Raad herhaalt allereerst dat, op basis van de voorliggende gegevens, de arts-adviseur kon oordelen dat niet bleek dat verzoekster, zoals voor haar komst naar België, niet kan worden verzorgd door haar vroegere sociale of familiale netwerk in Marokko, waarbij de zoon in België vanuit dit land hiervoor de nodige financiële ondersteuning kan bieden. Aldus kan verzoekster niet dienstig voorhouden als zou de arts-adviseur geen of onvoldoende aandacht hebben gehad voor haar behoefte aan een stabiele leefomgeving of voor het gegeven dat zij ondersteuning van een netwerk nodig heeft voor het verkrijgen van de nodige (medische) zorgen, bv. op administratief vlak. De arts-adviseur heeft bovendien concreet aangegeven dat ook voor economisch meer kwetsbare mensen of mensen zonder familie via het RAMED-systeem wordt voorzien in de medische basisbehoeften, doordat zij gratis toegang kunnen verkrijgen tot eerste- tweede- en derdelijnszorg en ook gratis zorgen kunnen genieten in de 23 centra voor de behandeling van diabetes. Verzoekster komt in wezen niet verder dan het plaatsen van vraagtekens bij de werkelijke toegankelijkheid van het zorgsysteem en de nodige medische zorgen in Marokko, zonder dat zij echter concreet de bevindingen van de arts-adviseur weerlegt, aannemelijk maakt dat enig specifiek aspect hierbij onterecht over het hoofd is gezien of aantoonbaar dat zij geen toegang tot de nodige (medische) zorgen zal kunnen verkrijgen. Zij toont zo ook niet aan dat er sprake zou zijn van een problematische “doorlooptijd” voor het verkrijgen van de nodige zorgverstrekking of dat zij niet zal kunnen beschikken over voldoende bestaansmiddelen om in haar dagelijkse onderhoud en alle medische kosten te voorzien, indien nodig door een beroep te doen op sociale uitkeringen en door verdere financiële steun van haar zoon en diens gezin in België zoals dit in het verleden ook gebeurde. Verzoekster toont niet aan dat zij, hierin bijstaan door haar sociaal en familiaal netwerk in het land van herkomst en Europa, in Marokko geen toegang zal kunnen verkrijgen tot de benodigde (medische) zorgen. Andermaal blijft verzoekster in gebreke aan te tonen dat de arts-adviseur is uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens, dat hij enig concreet gegeven onterecht over het hoofd zag of de gedane beoordeling op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze tot stand kwam.

2.2.9. Verzoekster voert bij haar verzoekschrift stukken aan de hand waarvan zij wenst aan te tonen dat de vrouw die eerder de zorg voor haar opnam in Marokko hiertoe niet langer in staat zou zijn. Zij stelt dat dit de reden zou zijn geweest waarom de familie heeft besloten om haar naar België te laten komen. In dit verband merkt de Raad echter op dat deze stukken zijn gedateerd op 8 juli 2025. Hierin wordt geen uitspraak gedaan over de situatie zoals deze gold op het ogenblik dat verzoekster naar België kwam in 2022. Alleszins dateren deze stukken van na het nemen van de bestreden beslissingen. De Raad kan in het kader van een wettigheidstoetsing geen rekening houden met documenten die niet ter beschikking waren van het bestuur op het ogenblik dat de bestreden beslissingen werden genomen en die handelen over een situatie die pas is ontstaan of aan het licht is gekomen na het nemen van deze beslissingen. Het komt de Raad niet toe deze documenten in de plaats van het bevoegde bestuur te beoordelen. Verzoekster kan steeds, op basis van deze nieuwe informatie die dateert van na het nemen van de bestreden beslissingen, een nieuwe verblijfsaanvraag indienen bij het bestuur.

2.2.10. Verzoekster is ten slotte niet ernstig waar zij voorhoudt als zouden de adviezen van de artsen-adviseurs bij de Dienst Vreemdelingenzaken er duidelijk op zijn gericht verblijfsaanvragen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. Verzoekster gaat er aldus volkomen aan voorbij dat haar aanvraag net ontvankelijk werd verklaard en aldus de ernst van haar medische problemen werd erkend.

2.2.11. De Raad besluit dat verzoekster met haar uiteenzetting niet aantoonbaar dat de arts-adviseur, bij het opstellen van zijn advies, is uitgegaan van een incorrecte feitenvinding of dat hij hierbij onzorgvuldig of kennelijk onredelijk handelde of in strijd met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekster maakt bijgevolg evenmin aannemelijk dat verweerder zich in de eerste bestreden beslissing niet kon steunen op dit medisch advies om te besluiten dat geen verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan worden toegestaan. De Raad benadrukt ook dat verzoekster de kans had om de vereiste toelichtingen te verstrekken in haar aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd en dat zij deze aanvraag met alle nodige stukken kon onderbouwen. Zij houdt derhalve ten onrechte voor dat zij niet de kans had om haar standpunt te verduidelijken.

2.2.12. Een schending van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel of het zorgvuldigheidsbeginsel, al dan niet in combinatie met de hoorplicht, wordt niet aangetoond.

2.2.13. Artikel 8 van het EVRM luidt verder als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Verzoekster beroept zich op bijzondere banden van afhankelijkheid, en dus een gezins- of familieleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, met haar zoon en diens gezin in België. Een scheiding van deze familieleden in België zou volgens haar neerkomen op een schending van dit verdragsartikel.

De Raad wijst er op dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet beoogt enig recht op eerbiediging van het gezins- of familieleven of het privéleven als dusdanig te beschermen, zoals dit wel het geval is voor de eerdere gezinsherenigingsaanvragen die verzoekster reeds indiende. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is enkel bedoeld voor personen die niet kunnen reizen omwille van een ziekte waardoor er een imminent en reëel risico bestaat voor hun leven of fysieke integriteit of voor personen die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor hun ziekte of aandoening in hun land van herkomst of verblijf, het risico lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling. Verweerder kon er in de eerste bestreden beslissing mee volstaan de aanvraag, en de ingeroepen medische elementen, te beoordelen in het kader van de relevante bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zonder dat blijkt dat hij hierbij verder nog enige toetsing diende door te voeren aan artikel 8 van het EVRM. Zoals blijkt uit de voorgaande bespreking, heeft de arts-adviseur vastgesteld dat verzoekster kan reizen en dat alle nodige medische zorgen voor haar beschikbaar en toegankelijk zijn in haar land van herkomst, waaronder de nodige mantelzorg. Zo is het volgens de arts-adviseur niet aangetoond dat deze niet opnieuw kan worden opgenomen door de persoon die hiervoor instond voor verzoeksters vertrek uit Marokko en stelde hij bovendien vast dat er in Marokko verzorgingstehuizen zijn die 24/7 de nodige (medische) zorgen kunnen verstrekken. Nog werd reeds vastgesteld dat verzoekster met haar kritiek deze beoordeling niet onderuit haalt en de medische stukken die voorlagen er niet op wijzen dat de mantelzorg enkel door haar zoon en diens gezin in België kan worden opgenomen. In de gegeven omstandigheden blijkt niet dat verzoekster dienstig een schending van artikel 8 van het EVRM kan aanvoeren.

2.2.14. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Onderzoek van het beroep wat betreft de tweede bestreden beslissing

Verzoekster voert op zich geen afzonderlijk middel aan tegen de tweede bestreden beslissing. Zij stelt enkel dat *“[b]ij vernietiging van de beslissing mbt de regularisatieaanvraag op basis van art. 9ter, [...] ook het bevel om het grondgebied te verlate[n], als accessorium van deze beslissing [dient te worden] vernietigd”*. In dit verband volstaat het op te merken dat uit de bespreking onder punt 2 volgt dat verzoekster geen gegrond middel heeft aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing, zodat dit geen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing. Ten overvloede, en volledigheidshalve, stelt de Raad nog vast dat verzoekster intussen in het bezit blijkt te zijn gesteld van een A-kaart voor één jaar, waardoor eigenlijk ook niet blijkt dat zij nog een voldoende belang heeft bij het aanvechten de tweede bestreden beslissing.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Verzoekster heeft een stuk neergelegd waaruit blijkt dat het voordeel van de kosteloze rechtspleging haar alsnog moet worden toegekend. Het onverschuldigd gekwetten rolrecht dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS